

hvis Efterløn er blevet fastsat efter dette Tidspunkt. Det vil og maa ganske sikkert forekomme dem som en Til sidesættelse, og det er noget, som jeg mener, vi skal tage i Betragtning, naar vi skal til at tage under Behandling, hvad der bydes i dette Lovforslag. Jeg er dog enig i, hvad der er blevet udtalt her tidligere, at der dels under Hensyn til, hvad Lønningskommissionen udtalte i sin Tid, og dels ogsaa til, hvad der er udtalt fra Regeringens Side, da Forslaget til Tjenestemandsløven blev fremsat, ikke kan være og neppe kan blive Tale om en saadan Omberegning. Det er utvivlsomt et godt Tilbud, der her gives de gamle Tjenestemænd. At der er en betydelig Trang til Stede, er ogsaa erkendt af Regeringen i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor det udtrykkelig udtales, at, der er betydelig Trang til en Forbedring af disse Pensionisters Kaar udover den ved Loven af 1919 skabte Ordning. "Som den ærede Ordfører for Venstre (S. C. Nørgaard) udtalte, blev vi inden det sidste Folketingsvalg forespurgt, hvorledes vi vilde stille os overfor disse formentlig fuldt berettigede Krav fra Pensionisternes Side, og vi svarede alle sammen imøde kommende. Nu er det altsaa Spørgsmaalet, om det er lykkedes gennem dette Lovforslag at byde, hvad der maatte anses for ret og rimeligt. Jeg tror, at det i det store og hele maa siges at være tilfredsstillende.

Ligesom det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte skal ogsaa jeg henlede Opmærksomheden paa, at der ganske sikkert maa ske en Tilføjelse til § 1, 1ste Stykke, hvorved Tjenestemænds Egen-Pension, naar denne ikke naar op til de 400 Kr., bliver forhøjet til 400 Kr., forinden der bliver Tale om Tillæget af de 20 pCt. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa at skildre, hvori de Fremskridt bestaar, som her bydes — det er allerede gjort —, jeg vil blot gøre opmærksom paa, at hvis man skulde have imødekommet det Krav, som er det principale fra de gamle Pensionisters Side, vilde man være kommet op paa et betydeligt højere Tilskud end det, der her er Tale om, saa maatte man være kommet op paa et Tilskud af omkring 50 pCt. i Stedet for, som her foreslaaet, 20 pCt. Det er min Opfattelse, at disse Pensionister stadig har nogen Grund til at føle sig i nogen Maade forurettede ved, at Tillæget ikke er større end 20 pCt., men paa den anden Side vil jeg tro, at selv om de Maal, de har sat sig, at komme op til at blive fuldt ligestillede med de Mænd og Kvinder, der er pensionerede efter 1. Oktober 1919, ikke naas i

Aar, saa vil de dog have Grund til at være relativt tilfredse og relativt taknemmelige for det, der bydes i dette Lovforslag.

Der kan dog maaske være Anledning til for dette høje Ting at tage under nøje og velvillig Overvejelse, om der ikke skulde være Mulighed for at byde noget mere end det, der her er foreslaaet, for at man dog kan skabe nogenlunde tilfredsstillende Livsvilkaar for de paagældende. Hvis der, hvad jeg for mit Vedkommende haaber og tror vil ske, viser sig nogen Imødekommen fra Lovgivningsmagtens Side overfor disse gamle og veltjente Pensionister, tror jeg, at ogsaa disse selv, navnlig under Hensyn til de vanskelige Tider, de vanskelige økonomiske Vilkaar, under hvilke vi lever, vil indse, at de som alle andre maa resignere. Selv om der virkelig skulde blive Tale om en noget større Udgift end den, der er paaregnet efter Lovforslaget, maa det dog erindres, at det er ikke en vedvarende Udgift for Statskassen, det er ikke en voksende Byrde, men det er en Byrde, som Tid efter anden vil blive mindre og mindre, indtil den efter en Aarrække fuldkommen forsvinder.

Det er disse Betragtninger, som vi efter min For mening skal have for Øje, naar vi skal tage dette Lovforslag op til Behandling. Og jeg har den Tro, at disse Betragtninger, hvis de gøres gældende fra Lovgivningsmagtens Side, ogsaa vil finde Tilslutning fra deres Side, hvem Lovforslaget skal give en bedre Stilling, saaledes at de ogsaa vil forstaa, at der her er vist skyldigt Hensyn til de Kaar, de hidtil har levet under, og som ogsaa efter Loven af 22. December i Fjor er meget beskedne.

Ud fra disse Betragtninger vil jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

A. M. Hansen: Dette Lovforslag er imødeset med meget stor Spænding af de mange gamle Pensionister ud over Landet, og denne Spænding har jo givet sig Udslag i en Mængde Henvendelser baade fra enkelte Personer og ogsaa fra Organisationer, for der er jo mange af disse gamle, som paa Grund af Pensionernes faldende Værdi er overmaade slet stillede. Da Lønningsloven i 1919 blev vedtaget, maatte de gamle Pensionister vente til sidst, og ikke alene det, men da Hjælpen kom til dem, var den mindre, end de havde ventet, og man kan vel ogsaa sige, at den var mindre, end den burde have været. Imidlertid var der, da Lønningsudvalget i December i Fjor behandlede den nugældende Lov om Hjælp til de gamle Pensionister, Ønsker fremme